

EEN KNAP ZAKENMAN VIERDE ZIJN 45 - JARIGE ZAKENJUBILEUM

Het was, zoals aangekondigd, vorige week woensdag dat, in de salons van het hotel «Het Hoge Duin» te Wijk aan Zee bij IJmuiden, zeer velen waren gekomen om er de jubilerende zakenman Henk Zwart, tevens Consulaire Agent van België te IJmuiden en oprichter van de Machinefabriek en Technische Handel Henk Zwart, te komen complimenteren met diens 45-jarig jubileum en zijn 65e verjaardag.

Buiten Velsens burgemeester was er ook de Belgische ambassadeur in Nederland, de heer J. Lodewijk met zijn echtgenote, om onze consulaire geluk te wensen en te danken voor al wat hij in die periode en vooral na de oorlog voor de Belgische visserij had gedaan.

Ook ontmoetten we er de heer Turner van het hospitaalkerkschip «De Hoop» want de heer Zwart had in zijn uitnodiging te kennen gegeven, dat al wie bloemen of geschenken wou aanbieden, hem genoegen zouden doen het te storten in de vorm van een storting aan die vereniging.

's Morgens reeds had het personeel bij monde van voorman J. Jurg reeds hun dank betuigd met de aanbieder van een prachtige koelkast en namens de directie werd een gouden polsuurwerk en televisietoestel aangeboden.

We hebben reeds vroeger dikwijls de gelegenheid gehad om het prachtig werk van de heer Henk Zwart als bedrijfsmens en Belgisch Consul te onderlijnen. Was hij het niet die door de bouw van een tiental vissersvaartuigen na 1960 de aanstoot gaf tot de modernisering van de Belgische vissersvloot. Was hij het niet die zowel bij nacht als bij dag, wanneer een Belgisch vissersvaartuig in nood verkeerde, defekt had of op hem beroep deed, die hen steeds terzijde stond?

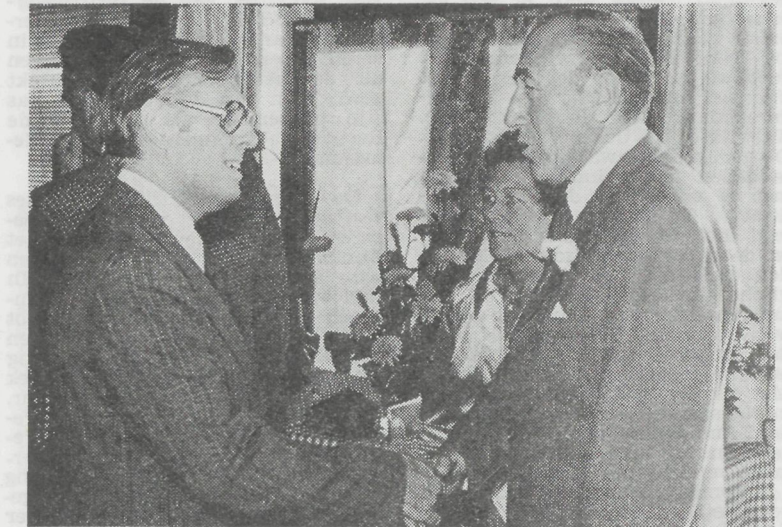
Hoever ziekte en gekwetste vissers heeft hij niet geholpen?

Daarover verder uitwijden zou ons een boek kunnen doen schrijven.

We willen ons daarin slechts bepalen met aan te halen wat de IJmuider Courant vorige week daaromtrent en zoveel andere dingen in zijn zakenleven deed en waaromtrent hij als volgt vertelde:

Met f 45 en een aardbeienslof met wat gereedschap ben ik in 1930 voor mezelf begonnen, vertelde ons de oprichter van Machinefabriek en Technische Handel H. Zwart b.v. en van Zwart Techniek b.v., beide gevestigd in de Middenhavenstraat 76. Morgen — woensdag — wordt hij voor dit 45-jarige zakenjubileum in «Het Hoge Duin» in Wijk aan Zee in de bloemetjes gezet, maar of hem daarmee een enorm plezier wordt bereid, is nog de vraag. «Eigenlijk hoeft dat allemaal niet voor mij, maar ja, je ontkomt er niet altijd aan», zo berust hij.

Twintig jaar was Hendrik Zwart in 1930 vijf dagen na zijn verjaardag besloot hij een eigen bedrijf te beginnen met een bedrijfskapitaal van f45. «Dat geld was nog niet eens van mezelf. Dat had m'n moeder opgespaard door 450 weken lang een zegeltje van een dubbeltje te kopen bij de Rijkspostspaarbank. Ik huurde een oud rokerijtje in de Midden Havenstraat in de buurt van de vuurtoren, voor f 2,75 per week. Ik weet nog best hoe het die eerste dagen binnen nog harder regende dan buiten. Ik had het vak gekozen van koperslagerlichtplaatwerker omdat je daarvoor het minste gereedschap nodig had. En bovendien verstond ik dat vak, want na de technische school en de visserijschool heb ik verscheidene bazen gehad bij machinefabrieken waar je je vak wel «moest» leren. Maar vakman of niet, in die crisistijd dreigde de

Velen wilden de h. Henk Zwart complimenteren. Op bovenstaande foto gebeurt dit door de burgemeester van IJmuiden.

werkloosheid en werkloos worden leek mij het ergste wat er bestond. Daarom ben ik zelf begonnen. Van die f 45 kocht ik voor f 35 wat gereedschap, maakte zelf een werkbank, knutselde een koperslagersvuur in elkaar en kocht voor de resterende tien gulden een gealvaniseerde plaat. Ik had namelijk een nieuw type deklamp uitgevonden en uit die plaat maakte ik acht lampen. Die verkocht ik tegen contante betaling aan een paar bedrijven en van het geld dat ik daarvoor ontving kocht ik toen drie gealvaniseerde platen waarvan ik dus 24 lampen maakte. En zo ging ik een tijdje door. Bovendien kende ik een hoop mensen en van deze en gene kreeg ik allerlei

opdrachten, vooral omdat ik van het begin af als eis voor mijzelf stelde om degelijk werk te leveren. Dat doen wij nu nog steeds. Mijn zoons zijn niet anders.»

Ondanks de crisistijd groeide het bedrijf en tussen 1930 en 1939 ontstond een kleine machinefabriek met daarin een machinepark dat geheel gericht was op het visserijbedrijf. Dat was mijn redding in de oorlogsjaren toen de bezetters hem verschillende keren sommeerden zijn bedrijf te sluiten. Maar zijn werk voornamelijk voor de Urker vissersvloot, maakte dat hij noodzakelijk was voor de voedselvoorziening.

(Vervolg blz. 4)

GROTE AFSLAG

voor zachte kabel 6 X 24

bij S.C.A.P. s.v H. BAELSKAAL, 27, OOSTENDE

(7735V)

(Vervolg van blz. 3)

Daartussendoor vond hij nog tijd om te studeren met als gevolg dat hij in 1941 door de Arrondissementsrechtbank van Haarlem beëdigd werd als makelaar en expert in schepen en machines.

«Ik had toen een leuk bedrijf opgebouwd» vertelt hij vol trots. «Maar 26 maart 1944 werd een zware dag. Bij een bombardement van de haven viel een bom van vierduizend kilo boven op mijn bedrijf. Alles werd honderden meters weggeslingerd. Ik was in één klap ridder te voet. De oorlogsscha- de werd begroot op f 180.000. De verzekering keerde eerst na de oorlog uit en ik kreeg niet meer dan f 24.000 en daar begon je niet zo veel mee.

Ik moest dus van voren af aan beginnen. Direct werd er een gebouw gehuurd en toen gingen we maar weer van start.» Na de oorlog werd een nieuwe bedrijfshal gebouwd en heeft de heer Zwart intensief meegewerkt aan de wederopbouw van de IJmuidense, Katwijkse en Urker vissersvloot. De gedegenheid waarmee hij werkte deden een binding ontstaan met de visserij en de visserijorganisaties. Er werden contacten gelegd met de Belgische zeevisserij en de visserijorganisaties. Er werden contacten gelegd met de Belgische zeevisserij en de service welke aan de eerste klant uit België werd verleend was van die aard, dat de schipper het enthousiast over zijn scheepsradio uitdroeg. Met als gevolg dat sindsdien regelmatig schepen uit het nabuurland de IJmuidense haven binnenvaren om bij hem de reparaties te laten verrichten.

Automatisch werd hij voor andere moeilijkheden ingeschakeld en de Belgen konden bij hem terecht voor ziekte, ongeval en andere voorkomende zaken. Dit bleef niet onbekend in België, met als gevolg dat van Belgische zijde heel wat keren een verzoek tot hem werd gericht om medewerking te verlenen bij moeilijkheden op Texel, in Den Helder en Scheveningen. In 1965 werd hij door de Belgische regering aangesteld als consulaire-agent met rechtsmacht voor de rechtsstaat IJmuiden — zoals dat heet. In 1959 volgde daarop zijn aanstelling als vice-consul. Dag en nacht stond hij, en staat hij dat nog, gereed voor de Belgische vissersman en dat resulteerde weer in zijn benoeming tot ere-consul in 1967. Vier jaar tevoren werd hij wegens zijn bijzondere inzet door de Belgische regering benoemd tot Ridder in (de Belgische Kroonorde met de palmen). Daarbij werd vermeld dat hij «in de loop der jaren tal van schepen voor de Belgische visserij heeft gebouwd, welke daar alom als toonaangevend werden beschouwd.»

De scheepsbouw is later weer aan kant gedaan, omdat het bedrijf daardoor weer in concurrentiepositie kwam met bedrijven, waarmee op andere weg ook zaken werden gedaan. Maar daarmee zijn de contacten met België niet verbroken, want hij is nog steeds consul en heeft veel relaties met de Belgen. Zoveel, dat hij eens in de twee maanden in de auto stapt en naar Belgische vissersplaatsen rijdt om daar een praatje te maken. «Het zijn ontzettend gezellige lui die Belgische vissers. Als er een binnenloopt hier, ga ik altijd even aan boord, ook al hebben ze mij niet nodig» vertelt hij entoesiast.

In de jaren 1950-1960 werd aan het bedrijf een technische handelsmaatschappij toegevoegd en kreeg het de naam Machinefabriek en Technische handel H. Zwart. Inmiddels waren de activiteiten van

het bedrijf op visserij zowel als industrieel gebied dermate naar 't buitenland uitgebreid, dat het mede door de verdergaande specialisatie noodzakelijk bleek een nevenbedrijf op te richten, dat de naam «Zwart Techniek b.v.» kreeg. Beide bedrijven opereren energiek, echter geschied op konventionele wijze van bedrijfsvoeren, zodat men werkt zonder lening, hypotheek of crediet. Alles wordt uit eigen middelen gefinancierd.

Eerder — dat was in 1955 — bracht hij ook nog twee moderne vissersschepen in de vaart, waardoor hij werd opgenomen in de redersvereniging en daar gevraagd werd voor de functie van voorzitter. In 1959 werden de schepen van de hand gedaan, maar hij bleef nog lang als voorzitter aan. Ook was hij gedurende dertien jaar voorzitter van de Bedrijfsvereniging BSCM, sectie Kennemerland (thans Metaalunie) waarin verenigd een zeventigtal bedrijven uit de metaalsektor. Een direkt gevolg van zijn deskundigheid was zijn benoeming als lid van de Rechtspraakcommissie van De Metaalunie.

De diverse bestuurlijke functies van de heer Zwart bleven niet beperkt tot bedrijfsleven. Ook in het IJmuidense sportleven kent men hem als een zeer actief man. In 1961 werd hij voorzitter van Stormvogels; in 1963 had hij een groot aandeel in de fusie van VSV en Stormvogels en bij de oprichting van Telstar kreeg hij het verzoek zitting te nemen in het bestuur. Door dit alles is hij thans erevoorzitter van Stormvogels; ere-lid van Telstar en lid van verdienste van de voetbalvereniging «IJmuiden». Wat deze laatste genoemde vereniging betreft is hij er de initiatiefnemer geweest van het Veteranentooi dat nu nog ieder jaar met veel sukses en animo wordt verspeeld.

Voor de heer Zwart betekende dat in de afgelopen 45 jaar dat hij weinig tijd «over» heeft gehad. Een opmerking in die richting doet hem in een lach schieten. «Ik kan niet anders dan in de weer zijn. Daarom houd ik niet op met werken. Mijn oudste zoon J. H. Zwart kwam elf jaar geleden in het bedrijf, hij is nu directeur algemene zaken; mijn jongste zoon A. A. Zwart is zeven jaar in het bedrijf en is directeur verkoop binnenland en service. Ze hebben het hele bedrijf compleet in de vingers, maar ik blijf aan als adviseur. Ik kan niet tegen niets doen. Daarom ben ik zondags altijd een beetje ziek en ga dan vroeg naar bed.»

Tot daar de heer Zwart. Wij menen dat we daaraan niet veel toe te voegen hebben en menen langs deze weg hem en zijn dame, te mogen danken voor al wat hij presteerde ten opzichte van de Belgische Visserijgemeenschap en hopen dat hij nog vele jaren diezelfde gemeenschap zal kunnen dienen.

BERICHTEN AAN ZEEVARENDEN

BELGIE

19/128 (T) Lombardside — Zeewaartse schietoefeningen

Van 15 tot en met 26 september 1975, zullen schietoefeningen uitgevoerd worden in de grote sektor als volgt :

Week van 22 tot 26 september 1975 : op dinsdag 23, woensdag 24, donderdag 25 en vrijdag 26 september 1975.

Deze oefeningen worden gehouden van 0800 tot 1100 GMT (0900 tot 1200, plaatselijke tijd) en van 1300 GMT (1400, plaatselijke tijd) tot zonsondergang.

19/129 (T) Noordzee — Mijnenleg- en mijnenvegoefeningen

Tot en met 26 september 1975, zullen mijnenleg- en mijnenvegoefeningen plaatsgrijpen in het gebied der Vlaamse Banken gesitueerd boven de scheepvaartroute naar Antwerpen en tussen de Westhinder- en Thorn-tonbank.

19/130 (T) Noordzee — Stroommetingen.

Tot en met 2 oktober 1975, zullen stroommetingen uitgevoerd worden in de volgende posities :

a) 51°20'55"N — 3°13'58"E ;

b) 51°21'50"N — 3°18'09"E ;

c) 51°22'10"N — 3°19'38"E ;

d) 51°22'28"N — 3°21'12"E.

De op de zeebodem liggende hydrografische instrumenten worden gedekt op ± 100 m door R.G.I.V.S boeien.

De scheepvaart wordt verzocht op veilige afstand voorbij te varen en noch anker noch vistuig in de nabijheid te gebruiken.

De stroommeters en de daarbijkorende boeien zullen zonder nader bericht opgenomen worden.

NEDERLAND

19/131 Westerschelde — Everingen. Ankerplaats. Betonning gewijzigd. Middelpat. Ton verlegd.

1. Op 51°23'14".5N — 3°46'52".0E aanbrengen het symbool van een ankerplaats met daarin de letter «D».

N.B. — De straal van de zwaaicirkel is 400 m, de afstand tussen de zwaaicirkel C en D is 100 m.

2. Ter markering van deze vierde ankerplaats aanbrengen op :

a) 51°23'02".N — 3°46'41".E, een zwarte spitse sparboei met radarreflector «E3D» ;

b) 51°22'49".0N — 3°46'30".5E, een BGIVS spitse sparboei met radarreflector «3D».

Deze beide sparboeien ineen geeft de pos. van ankerplaat D.

3. Verplaatsen naar :

a) 51°22'53".N — 3°47'30".E (± 700 m ESE), zwarte ton E 5 ;

b) 51°22'44".N — 3°48'21".E (± 350 m SE), zwarte ton E 5A ;

c) 51°22'36".N — 3°49'08".E (± 350 m W), zwarte ton met kegel E 7 ;

d) 51°21'58".N — 3°54'05".E (± 200 m SSW), RWHS bolton met cilinder MG-SW.

19/132 Westerschelde — Gat van Ossenis. Betonning gewijzigd.

1. De zwarte ton met kegel GvO verplaatsen (± 1400 m SW) naar 51°21'43".N — 3°54'44".E.

2. Op 51°22'03".N — 3°55'39".E aanbrengen een zwarte spitse ton «GvO 1A».

3. Vernummeren op ± :

a) 51°22'.5N — 3°56'.5E, zwarte ton GvO 1A in «GvO 3» ;

b) 51°23'.0N — 3°57'.3E, zwarte lichtboei GvO 3 in «GvO 3A».

19/133 Westerschelde — Nauw van Bat. Licht Westketel herontstoken.

Tijdelijke lichtboei opgenomen.

Positie : ± 51°23'.7N — 4°10'.3E.

Het licht Westketel is wederom ontstoken. De vervangende rode lichtboei 66A is opgenomen.

B.a.Z. 13/105 (T)-1975 vervaalt.

(Zie Belg. krt. «Schelde».)

(Ned. B.a.Z. 2616 — H. 58476.)

GALERIJ STAMPAERT PVBA

zal een UITZONDERLIJKE OPENBARE VEILING organiseren

op VRIJDAG 26 SEPTEMBER 1975 om 19.30 uur
in de zaal MEDIA CENTER, Troonstraat 66 te OOSTENDE
door het amt van gerechtsdeurwaarder Dhr. Opsomer, Rogierlaan 38 te Oostende
TENTOONSTELLING : Donderdag 25 september '75 van 10 tot 12.30 uur en van 14 tot 20 uur
Vrijdag 26 september '75 van 10 tot 14 uur.

(1753N—7736V)